

σελ. 364—368, τύπος συμφωνητικοῦ προικοδοτήματος, ὅπου καταγράφεται ἡ προικοσυμφωνία (προικοχάρτι) τῆς θυγατρὸς τοῦ ἐμπόρου Βασιλείου Θωμᾶ Μαριώρας, νυμφευθείσης τὸν Γεώργιον Χρήστου τὸν ἐπιλεγόμενον Κλεάνθην, μεγαλέμπορον, συνταχθεῖσα τῇ 15 Μαΐου 1843. Αὕτη ἡ προικοσυμφωνία φέρεται κατεστρωμένη καὶ ἐν τῷ ἄνω κώικι, σελ. 148—149.

Κ. Μυρτ. Ἀποστολίδης

Ἡ Πλωτινόπολις. Μεταξὺ τῶν περισωθέντων νομισμάτων (πάντων ὀρειχαλκίνων) τῆς Πλωτινοπόλεως ὡς αὐτονόμου πόλεως ἐπὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων ὑπάρχει καὶ μετάλλιον (Mionnet Supplement II, σελ. 482) ἔχον ἐπὶ μὲν τῆς ὀψεὸς τοῦ τὴν κεφαλὴν τοῦ Καρακάλλα δάφνη ἐστειμένην μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς κύκλῳ ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ (Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Σευήρου Ἀντωνεῖνος, ὡς φέρεται ἀείποτε τὸ ὄνομα τοῦ Καρακάλλα ἐπὶ τε τῶν νομισμάτων καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς), ὀπισθεν δὲ κεκαυμέναις δύο κεφαλῶν γυναικῶν πέπλῳ κεκαλυμμένας ἀντιμετώπους, ὧν κάτωθεν τῆς μὲν ἀριστεροῦς, ἐφ' ἧς ὀχύρωμα, ἡ λέξις ΔΟΜΗΝΟΠΟΛΙΣ, τῆς δὲ δεξιόθεν ἡ λέξις ΠΛΩΤΕΙΝΟΠΟΛΙΣ καὶ ἐν τῷ πεδίῳ ΑΔΕΛΦΑΙ, κύκλῳ δὲ ΠΛΩΤΙΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Αἱ κατὰ προσωποποίησιν αὐταὶ παραστάσεις δύο πόλεων καλουμένων ἀδελφῶν προφανῶς δηλοῦσιν ὅτι ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Καρακάλλα οὗ μακρὰν τῆς Πλωτινοπόλεως ἔκειτο ἑτέρα πόλις ὠχυρωμένη φέρουσα τὸ ὄνομα ΔΟΜΗΝΟΠΟΛΙΣ, ὅπερ ὁ Sestini κατὰ τὸν Mionnet προτείνει (classes generales, editio nova) ν' ἀναγνώσθῃ ΔΥΜΗΝΟΠΟΛΙΣ.

Μήπως ἡ πόλις αὕτη εἶναι ἡ μετέπειτα ὀνομαζομένη Διδυμότειχον, ὑφισταμένη καὶ τότε ἐκ παλαιότερων χρόνων, —ἀφοῦ διασφύονται ἐν αὐτῇ λείψανα τειχῶν ἀπὸ τῶν ἱστορικῶν ἢ προϊστορικῶν χρόνων— ἥτις σὺν τῷ χρόνῳ παρημελήθη κτισθείσης πλησίον τῆς ὑπὸ τοῦ Τραϊανοῦ ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς ὁδοῦ τῆς Πλωτινοπόλεως, προαχθείσης εἰς ἀκμὴν ἔνεκα τῆς ἐπικαίρου θέσεώς της καὶ τῆς αὐτονομίας της, ἀνέλαβεν δὲ πάλιν τὴν προτέραν της ἔνεκα τῆς ὀχυρώσεώς της σπουδαιότητα μετὰ τὴν ἄρδην καταστροφὴν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τῆς Πλωτινοπόλεως; Τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ταύτης, ἀδελφῆς τῆς Πλωτινοπόλεως, ἦτο κατὰ τὸν Sestini Δύμη, ἧς ὁ κάτοικος ἐλέγετο Δύμαϊος ἑλληνιστὶ καθ' ἡμᾶς καὶ Δύμηνος θρακιστὶ, ἔξ οὗ ὀρθῶς μετωνομάσθη ἐπὶ τῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων Δύμηνων πόλις καὶ Δύμηνόπολις, ὡς ἐπὶ τοῦ μνημονευομένου μεταλλίου. (Δύμηνόπολις κατὰ προφορὰν τοῦ φθόγγου υὼς ου τοῦ Δύμηνόπολις, ὅθεν Δομηνόπολις).

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει φαίνεται ὀρθὴ ἡ δι' ὀχύρις τοῦ μακαρίτου Χριστ. Δρακοντίδου ὅτι ἡ Πλωτινόπολις ἔκειτο πλησίον τοῦ μετέπειτα

Βυζαντιακοῦ Διδυμοτείχου ἐν ᾧ χώρῳ οὗτος ὑποδεικνύει, οὐχ ἥτιον δὲ καὶ ἢ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Βαφείδου ὅτι τὸ Διδυμότειχον ἐφίστατο ἀρχαιότερον τῆς Πλωτινόπολεως, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι τότε ὠνομάζετο οὐχὶ Δίδυμο γὰρ τὰ ἴχθους, ἀλλὰ Δύμη, ὅθεν ἐπὶ τῶν ὁρμαϊκῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων μετωνομάσθη Δυμηίων πόλις ἢ Δυμη-νόπολις.

Κ. Μυρτ, Αποστολίδης

Καὶ πάλιν ἡ Πλωτινόπολις. Νομίζω ὅτι ἡ θέσις τῆς Πλωτινόπο-
λεως εὔρηται νοτιώτερον τῆς Κορνοφωλεᾶς, περὶ τὰ 1500 μέτρα, διότι ὁ
ποταμίσκος ὁ ῥέων ἐκ τῶν βουνῶν τῆς Λαδιάς, μέχρι σήμερον ὀνομάζεται
ὑπὸ τῶν ἐγγωρίων «Παντηργιώτσου Πουτάμ» τουρκιστὶ δὲ «Μαγκᾶς
Ντερε» καὶ χύνεται ἐκεῖ πλησίον εἰς τὸν Ἐβρον ποταμόν, διότι ὑπάρχει
σῆραγξ μὲ πύλην σιδηρᾶν—ὥς διατείνονται οἱ κάτοικοι τῆς Λαδιάς καὶ
ἄλλων χωρίων—ἄνωθεν τῆς Λαδιάς καὶ λεγομένης «τῆς Γκύμπερνας
Κόρφος», διότι ἀπέχει ἐκ Τραπεζοῦς 50 σχεδὸν χιλιόμετρα καὶ
διότι ὑπάρχουν ἐρείπια ἀρχαίας πόλεως ἔρχοντες μέχρι τῶν ἡμερῶν μας
καὶ ἐρείπια τοῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀσπασίου ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁποίου ὅλη ἡ
περιοχὴ ὀνομάζεται «Ἀϊλουτσία» καὶ τὰ ὅποια εἰς μοναχὸς τοῦ Ἱερο-
κλαυ μετατοχὸν Κορνοφωλεᾶς τὰ ἐξέχοντα διὰ τὰ κατὰ τὴν
γῆς, ἀπὸ παραδόσεως δὲ γνωρίζομεν, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη, λόγῳ τῆς πανώλους,
τῶν περὶ χωρίων, Σουφλίον, Κορνοφωλεᾶ, Λαδιά, (Καβατζίκ) νῦν Λάβα-
ρα, Καρμπειλῆ, Δογαντζῆ καὶ Κισοπέριον, ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἐνδυ-
μασίαν οἱ κάτοικοι καὶ ἰδίως αἱ γυναῖκες, τῆς ὁποίας οὐδαμοῦ τῆς Θράκης
ὑπάρχει ὁμοιότης, τὰ ἴδια γλωσσικὰ ἰδιώματα μὲ μικρὰς διαφορὰς εἰς
τὴν περιφέρειαν Αὐλῶνος τῆς Ἀλβανίας εὐρίσκονται δύο χωρία ἢ Ἄρτα
καὶ τὸ Σβουρνέτσι, ἑλληνόφωνα μὲ τὴν ἰδίαν, τῶν γυναικῶν τῶν ὡς ἄνω
χωρίων, ἐνδυμασίαν καὶ τὰ αὐτὰ γλωσσικὰ ἰδιώματα, καὶ τὰ ὅποια χωρία
ἀπὸ παραδόσεως παραδέχονται ὅτι κατάγονται ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀδρια-
νοῦς, ὡς τοῦτο μοὶ ἐβεβαίωσεν 80τῆς διδάσκαλος Ἄρτης. Ὀνομάσθη
Ἄρτα τὸ χωρίον, διότι εἶναι, λέγει, ἡ παλαιὰ Ἄρτα, ἐξ ἧς κατῆλθον εἰς
τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἄρταν οἱ κάτοικοι αὐτῆς, ἣν ἡῦρον ἔρημον οἱ ἐκ Θράκης
ἐλθόντες. Κατὰ πόσον εἶναι ἀκριβὴς ἡ πληροφορία δὲν γνωρίζω. Τὸ μόνον
ὅπερ μοὶ ἐκίνησε τὴν περιέργειαν ἦτο ἡ ὁμοιότης τῆς ἐνδυμασίας καὶ
τὰ γλωσσικὰ ἰδιώματα, συμφωνοῦντα ἀπολύτως μὲ τὰ τῶν ὡς ἄνω χωρίων
π.χ. ὁ ἱερεὺς τιμητικῶς προσαγορεύεται «Νένιος», ὁ πενθερὸς «Ἀφέντης»,
ὁ ἀνδράδελφος «Ἀφεντάκης», ἡ μεγαλειτέρα ἀδελφὴ καὶ ἡ μεγαλειτέρα
συννυφάδα «Κυράτσα», ἡ θεία «Τέτη», ὁ θεῖος «Ντιούντιους» καὶ πολλὰ
ἄλλα. Δὲν ἔρχονται δὲ εἰς οὐδεμίαν ἐπιγαμίαν μὲ τοὺς περὶ Ἀλβανούς.

Εἰς τὴν ὡς ἄνω τοποθεσίαν παρὰ τὴν Κορνοφωλεᾶν εὐρέθησαν νομί-

Κ. Μυρτ, Αποστολίδης 1938

Αρχιμανδρίτης Ν. Στεφελιδης

Ν. Στεφελιδης:-
Αρχιμανδρ. κτ
α. 388
τ. Ι. 1938
α. 388

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ